

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen maken bekend, dat op *Dingsdag*, den 13 September 1831, des voormiddags te elf uren, in een der Vertrekken van het Raadhuis dezer Stad, door H. E. A. Gecommitteerde, op nadere approbatie, zal worden Uitbested:

- 1.) De Leverantie van 1600 Tonnen Baggerturf en van 800 Tonnen Sponturf, ten dienste van het Stadshuis.
- 2.) De Leverantie van 700 Tonnen Baggerturf, ten dienste van het Stads Ziekenhuis.
- 3.) De Leverantie van 600 Tonnen Baggerturf, ten dienste van de Stads Apotheek.
- 4.) De Leverantie van 20,000 stuks Berken Brandhout.

Waarvan de Conditieën van heden af ter Stads Secretarij ter lezing liggen. De Uitbesteding geschiedt bij beslotene briefjes, zonder nader opbod, welke, benevens de monsters van den Turf, door de Gadingmakenden op *Maandag*, den 12 September 1831, ter Stads Secretarij moeten worden bezorgd, terwijl het monster, waarnaar het Hout zal moeten geleverd worden, van heden af ter Stads Secretarij ter bezigtiging voorhanden ligt.

Groningen den 1 September 1831.
Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen verwittigen de belanghebbenden, welke met of zonder Kraam tot Negotie op de aanstaande *Heerft-Kermis* begeeren voor te staan, dat zij zich hebben te vervoegen op het Raadhuis, ter Registratie, op *Donderdag*, den 15 September 1831, des voormiddags van 10 tot 12 en des namiddags van 2 tot 4 uren; terwijl bij de Registratie het verschuldigde Stede- en Waakgeld terstond moet worden betaald.

De **AGENT VAN 's RIJKS KASSIER** te Groningen verwittigt mits deze de Deelnemers in de vrijwillige Geldleeningen, dat hij dagelijks, des voormiddags van 9 tot 1 uur, vacceert, tot het ontvangen van den 5den termijn der eerste Leening en van den 2den termijn der tweede Leening, welke vóór of op den 15 dezer moeten worden aangezuiverd.

Groningen den 5 September 1831.
R E N G E R S.

Door de aanzienlijke toezendingen van Pluksel, Linnen en Ververschingen zijn wij weder in staat, heden eene belangrijke verzending naar 's Hertogenbosch te kunnen doen, waarvoor wij den hartelijksten dank, namens onze gewonde en zieke strijders, betuigen, terwijl wij zullen voortgaan, ons verder met de ontvangst van zoodanige voorwerpen te belasten, als men ons zal gelieven te ontvangen in het vervolg zijn ten huize van den Heer A. ZEPER, in de Brugstraat, dagelijks des namiddags te 4 uren.

Groningen den 5 September 1831.
HET KORPS OFFICIEREN DER DIENSTDOENDE SCHUTTERIJ, 2de BAN, VAN GRONINGEN.

De ondergeteekende, **ONTVANGER DER DIRECTE BELASTINGEN** te Groningen, brengt bij deze tot kennis der belanghebbenden, dat het Kanton tot den ontvang derzelve Belastingen door hem zal overgenomen worden op den 5 dezer en geopend op *Maandag*, den 12den daaraanvolgende, ten zijnen Huize, in de Oude Boteringestraat, ingaande in de Poort naast den Gouden Engel, wordende een ieder verzocht, om zijne betaling niet tot het laatste der maand te verschuiven, als kunnende in dit geval minder spoedig worden geholpen.

Groningen den 1 September 1831.
De Ontvanger voornoemd: J. G. WOLDRINGH.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 1 September.
Volgens berichten van de Poolsche grenzen, is den 24 Augustus eene afdeeling Russische troepen naar Kalisch gekomen. Dit detachement, dat geene kwartieren in de stad zelfe betrokken, maar zich in de rondte gelegerd heeft, werd door den divisie-generaal von Knorring en onder dezen door de generaals von Schilling en von Märkoff gekommandeerd en was zamengesteld uit drie regementen Kavallerie, eene batterij rijdende artillerie van de garde en een klein aantal Kosakken. Die troepen behoorden tot het korps van generaal Creutz in Litthauen; doch waren bij het overtrekken van den Weichsel afgezonderd, om het korps van den generaal Gersteinweg af te lossen, dat naar het Czenstochausche bestemd was, om ook die omstreken te zuiveren van de verstrooide Poolsche krijgsvrienden en de kassen en ambtenaren, welke derwaarts gevlugt zijn, weder naar hunne vorige standplaatsen te brengen. De Russen hebben nergens ambtenaren gevonden, en dus is het hun moeilijk gevallen, om den vorigen gang der zaken te herstellen. De troepen hebben bij Kalisch geen tegenstand ontmoet; zelfs heeft de regering zich in de voorstad begeven, om op nieuw trouw aan de Russische heerschappij te beloven, en de inwoners hebben de Russen overvloedig van levensmiddelen voorzien.

Van het Russisch hoofdleger weet men alleen, dat het hoofdkwartier reeds anderhalve mijl en de voorposten slechts drie vierde mijl afstands van Warschau verwijderd waren. Dat er van den kant der Russen nog geen slag geleverd was, schrijft men daaraan toe, dat de Veldmaarschalk den afloop wilde afwachten van de onenigheden, die er in het Poolsche leger en in Warschau zelfe bestaan, daar wellicht ten gevolge daarvan de geheele Poolsche zaak zonder bloedvergieten kon geëindigd worden. Tot een bombardement van Warschau zou de Veldmaarschalk niet dan in den uitersten nood besluiten, daar hij nog hoopt de stad bij onderhandeling meester te worden, waartoe de gezindheid der inwoners, die door een beleg schrikkelijk zullen lijden, veel zal medewerken.

Naar de laatste tijdingen uit het Russisch hoofdkwartier, stond het den 23 Augustus nog in Nadarszyn en waren de voorposten op eene halve mijl afstands van Warschau. Er was niets nieuws bij de armee voorgevallen. De eerste afdeelingen van de troepen, die generaal Creutz den Veldmaarschalk toevoert, waren reeds den Weichsel gepasseerd.

Het dagblad van Silezie meldt uit Kalisch, van den 26sten, dat de bezetting der stad door de afdeeling van den generaal Knorring zeer ordelijk en rustig is toegegaan. De generaal Dombrowski, welke tot chef van de [Russische] provisorische regering op den linker Weichsel-oever benoemd was, had zijnen zetel in Kalisch gevestigd. Voorts houdt het bericht uit genoemde stad het volgende in: „Warschau moet drie dagen achtereen worden opgeëischt; indien aan deze vordering niet voldaan wordt, zal de stad worden beschoten, tot dat zij zich overgeeft. In Warschau is, gelijk men weet, eene contra-revolutie uitgebroken, welke echter niet gelukt is. Bij die gelegenheid zijn vele personen omgebracht, inzonderheid die, welke tot de overgaaf der stad geneigd waren.”

Aangaande de staatkundige gebeurtenissen in Warschau, op de bloedige dagen van den 15 en 16 Augustus, heeft men, ten gevolge van het stremmen der gemeenschap, nog geene nadere bijzonderheden vernomen. Men weet slechts, dat de leden van het nationaal bestuur, aan welker hoofd de vorst Czartoryski stond, hun gezag in handen van den Rijksdag hebben neergelegd; — dat de generaal Krukowiecki, met een dictatoriaal gezag, aan het hoofd van 't bewind is gesteld, — en dat hij de zoogenaamde patriottische club terstond heeft doen sluiten en gelast heeft; om degenen, welke voortaan nog deel aan dezelve mogten nemen, als opstandelingen te behandelen. Den 17den is in Warschau eene dagorder uitgevaardigd, waarin men (gelijk bij dergelijke gebeurtenissen veelal het geval is) de schriktooncelen wil doen voorkomen als het werk van de aanhangers der Russen, die de Poolsche zaak in een ongunstig daglicht wenschten te plaatsen. Overigens wordt in die dagorder erkend, dat onschuldigen en door den regter vrijgesprokenen, gelijk mede vrouwen en kinderen omgebracht zijn, en dat, tegen het volken- en oorlogs-regt, krijgsgesvangenen vermoord zijn. In Warschau is eene commissie benoemd, om de schuldigen op te sporen en te staffen. — In een bericht van de Poolsche grenzen, gedagteekend den 17 Augustus, waarin de bovengestane opgave vervat is, wordt voorts gemeld, dat de beide kamers van den Rijksdag gemeenschappelijk zouden beraadslagen tot dat de hoofdstad bevrijd zou-

de wezo; — dat degene, die het wagen mogt van eene capitulatie te worden, als een verrader des lands zoude beschouwd worden, — en dat in Warschau reeds goote duurre heerschte, zoodat de prijzen der levensmiddelen tot het drie- en vierdubbele gestegen waren.

— D stad Breslau heeft verlot verzoekt, om eene nationale garde op te richten, ten einde mogelijke wanorden voor te komen; voor het overige zijn de aanstalten, om het doordringen der cholera te weren, bijzonder zorgvuldig berekend. — Door het Pruisische staats-ministerie is een rescript uitgevaardigd, ten gevolge van hetwelk in de scholen (zelfs de dorpscholen hebben deze aanschrijving bekomen) niet van staatkunde mag gesproken worden; ook mogen de voorschriften, naar welke de kinderen schrijven leeren, geenerlei staatkundige grondslagen of onderwerpen behandelen. Niet zonder reden inderdaad; want de jongelingen bezoeken de scholen, om te leeren en niet om den staat te helpen regeren.

Van den 2den. Het is thans, helaas! zeker, dat de cholera in deze hoofdstad is doorgedrongen. Eergisteren is hier een persoon gestorven, bij welken twee vereenigde kommissiën van geneesheeren de teekenen der Aziatische cholera erkend hebben. Sedert zijn er nog andere verdachte sterfgevallen gebeurd, en onderscheidene afkondigingen der bestuurs-magten, in onze Staats-Courant public gemaakt, stellen de oorzaak buiten allen twijfel. Volgens vroeger opgegevene bevelen, erlangen nu alle van hier afgaande pakken en brieven, na behoorlijk onderzoek en reiniging, eenen gezondheids-stempel. (Van welken dan ook te heden bij ons ontvangen Berlijner Staats-Zeitung voorzien is, zegt de Amsterdamsche Courant.)

Ten einde te ontmoet te komen aan de werkloosheid, waarmede het stilstaan van verscheidene handelingen, dat als waarschijnlijk te verwachten is, de arbeidende volksklassen bedreigt, is door den Koning bevel gegeven, om, zonder verwijl, alhier te Berlijn aanmerkelijke bouwwerken te beginnen.

Ok te Tilsitt, waar men reeds in Juli verdachte sterfgevallen had waargenomen, is den 22 Augustus de cholera stellig uitgeborsten.

Van den 3den. Te Berlijn zijn, sedert het ontstaan der cholera, tot den 3 September, 17 personen er door aangetast, van welke 13 gestorven, geen genezen en 4 nog onder geneeskundige behandeling zijn.

FRANKFORT den 2 September.
Uit Milaan heeft men, onder dagteekening van den 23 Aug., het volgende beigt:

Gisteren avond zoude in den schouwburg vertoond worden de brand van Rocky, van Walter Scott, welk stuk vroeger was aangekondigd. De vertooning niet aan de verwachting voldoende, gaven de toeschouwers hunne afkeuring daïrover te kennen. Eenige kwaadwilligen begonnen de tafels en de banken te verbreken, en andere baldadigheden te plegen. De meerderheid der aanschouwers wilde echter rustig huiswaarts keeren, doch toen men de deuren opende, drong eene menigte volks van de geringste volksklasse binnen en wilde het kunstig kasteel van Rocky verbreken. — De soldaten schoten nu toe, om zulks te beleten; doch zij werden met straatsteenen ontvangen, waardoor eenige gewond werden. De soldaten poogden de menigte uiteen te drijven, door de geweren in de lucht af te schieten; doch zulks was te vergeefs, waarop zij genoodzaakt werden op de kwaadwilligen te vuren. Een man werd daardoor gedood en 10 gekwetst. De menigte ging nu uiteen en de orde was hersteld. In de andere streken van de stad is de rust niet gestoord geworden.

Van den 3den. Volgens berichten uit Krakau, van den 16 Augustus, heeft de cholera onder de Joden dezer stad geheel opgehouden; terwijl zij onder de Christenen nog in geenen deele in hevigheid is verminderd. De hoofdoorzaak daarvan is, dat de laatste aanhoudend in de kerken vergaderen, en het arme volk daar tot laat in den nacht opeengepakt blijft. Op den laatste Juli werd er eene groote processie ter afwending van de ziekte aangekondigd. Reeds des morgens te zes uren was de markt vol menschen; eerst te elf uren begon de omgang met ongedekten hoofden, bij eene hitte van 25 graden, van de eene kerk tot de andere. Voor het groote Mariabeeld, buiten eene der kerken, worden iederen avond vele lampen aangestoken, en daar ligt het volk tot middernacht op de knien, en, gelijk het te Krakau gebruikelijk is, zelfs op den buik op de koude, met nachtdaauw bedekte straatsteenen. Een groot aantal ingezetenen is daarvan reeds het slagtoffer geworden. — De mededeeler van dit bericht acht het van belang, deze regeringen op de omstandigheden opmerkzaam te maken.

— De erfprins van Hessen-Kassel is, zoo als hij zegt, dezer dagen gehuwd met de gescheidene of gekochte huisvrouw van eenen anderen, met welke hij reeds sinds lang verkeerd heeft. Zij draagt thans den naam mevrouw van Schaumburg. De erfprins zou met haar het kasteel van Wilhelmshöhe te Kassel, waar de Keurvorst vroeger zijn verblijf hield, gaan betrekken. Toen zulks te Kassel bekend werd, ontstond er geene geringe opschudding. Men hield vergadering en besloot, dat men deze mevrouw van Schaumburg (welker echtverbintenis met den erfprins men in twijfel trekt) evenmin te Kassel zou toelaten, als laatstelijk mevrouw van Reichenbach, de beminde van den Keurvorst, welke, gelijk bekend is, op aandrang des volks het land heeft moeten verlaten. Men vertronwt, dat de erfprins, vernemende wat er verhandeld is, nu niet te Kassel zal komen, maar wel te Fulda blijven zal.

Van den 4den. Te Leipzig moeten den gosten der vorige maand grove ongeregeldheden hebben plaats gehad, waartoe het betrekken van een nieuw wachthuis door de burgerwacht aanleiding schijnt gegeven te hebben. Een gedeelte der wacht zou ontevreden over die verandering geweest zijn en het volk aan zijne zijde gekregen hebben, dat de militairen, welke den oploop uiten wilden drijven, met steenen geworpen had, waarop van den kant der troepen geschoten was en vijf menschen gedood en vijftig gekwetst zouden zijn. De militairen lagen buiten de stad gekampeerd en kregen elk oogenblik versterking, zoodat zij reeds een getal van vierentwintig honderd man uitmaakten. Twee kompaniën der burgerwacht waren in opstand en zouden, zoo men zeide, besloten hebben, uit de vesters op de troepen te schieten.

De Leipziger courant verhaalt, dat het volk de burgerwacht aangevallen heeft, de militairen haar ter hulp zijn toegeschoten en des avonds te elf uren de rust hersteld is.

— Zeer roemt men de maatregelen, die te Weenen tegen de cholera genomen worden. De stad en de voorsteden zijn in vijftig wijken verdeeld, waarvan elke vier geneesheeren heeft; voor alle vier huizen is een burger tot kommissaris benoemd, die dagelijks verplicht is de ronde te doen en te zorgen, dat niet meer dan drie personen in hetzelfde vertrek huisvesten. In vele huizen heeft men kalk chlorure in alle kamers bij de hand en worden dagelijks azijnberookingen gedaan. Des ochtends spoelt men uit voorzorg den mond met azijn en vele lieden gebruiken nuchteren een' druppel geest van de camomille op een stukje suiker. In elk huis moet men een' voorraad van azijn, kruiden, thee, flanel en warm zand hebben, om dadelijk, zoodra iemand de cholera krijgt, in gereedheid te zijn tot het toedienen der noodige middelen. De Keizer heeft twee miljoenen guldens gegeven voor het oprigten van gasthuizen, waartoe de grootste gebouwen en de schouwburgen gebruikt worden, en waarover een zeer bekwaam geneesheer, die te Warschau dezelfde ziekte behandeld heeft, het oppertoezicht hebben zal. Men kan zich geene drie mijlen buiten Weenen begeven, zonder van gezondheids-passen voorzien te zijn.

Vele huisgezinnen verlaten Weenen en vlugten naar Zwitserland en Tyrol. In alle kerken wordt voor de cholera gebeden. Handel en fabrieken staan stil, en de werklieden zouden geen brood hebben, indien de regering niet aan openbare werken liet arbeiden en een kanaal graven.

WEENEN den 30 Augustus.
Berigten uit Konstantinopel, van den 10 dezer, bevestigen de tijding van het verbranden der voorstad Pera, op den 2den, in allen deele. Slechts weinige huizen zijn staan gebleven. Het getal der in de asch gelegde wordt op vierduizend begroot. Onder de afgebrande gebouwen behooren de hotels van de gezanten van Rusland, Pruisen, Sardinië, de Nederlanden en

nu ook eene aanstekende ziekte ontstaan, die vele slagtoffers maakt en, volgens de geneesheeren, kenteekenen van de *cholera* heeft.

P O L E N.

VAN DE POOLSCHE GRENZEN den 27 Augustus.

Uit het Russische hoofdkwartier, hetwelk den 22 Augustus zich nog in Nadarzyn bevond, wordt het volgende gemeld:

„Bij het leger is niets van aanbelang voorgevallen. Den 19den ondnam de veldmaarschalk eene verkenning; het werd echter avond, vóór de tropen eene halve mijl voor Warschau aankwamen, en daardoor kwam het tot geen gevecht. — Gisteren avond is het grootste gedeelte van het Poolse leger buiten de verschan- singen gekomen, zonder echter iets te ondernemen. — Men zegt, dat 1012,000 Polen tegen den generaal *Rosen* afgezonden zijn, die intusschen bevel heeft, met het gros van zijn korps alle gevechten te ontwijken, doch zijne posten zoo dicht mogelijk aan den vijand te laten. — Er is eene poging gedaan, om de schipbrug van Praga te verbranden, doch het is weder mislukt; men had het geneukt en het vuur gebluscht. De generaal *Rudiger* bevindt zich nog in de omstreken van Radom; een Poolsch detachement staat tegen hem over, en men meene giste- ren van dien kant eene kanonnade gehoord te hebben. — Generaal *Cruik* wordt met zijn korps den 28 Aug. verwacht. Door zijn korps en dat van den generaal *Rudiger* zal het leger met 25 à 30,000 man infanterie versterkt worden, en deze versterking zal, zoo men gelooft, het teeken tot het eindigen van den strijd zijn.

G R O O T B R I T T A N J E.

L O N D E N den 2 September.

Bij de mededeeling van eenige berichten uit Parijs, nopens den begonnen terugtocht der Franschen uit België, maakt de *Times*, van den 1 dezer, de volgende aanmerkingen:

„Van die terugwaartsche beweging wordt door de Franschen veel ophef ge- maakt, hoe zeer zulks eene zaak is, die van zelve spreekt: maar noch het getal der vertrekkende krijgsmannen, noch de tijd van derzelver terugkeer is voldoende voor degenen, die de Belgische onafhankelijkheid bevestigd en de Fransche eer van alle verdenking ontheven wenschen te zien. De 12 September [op welken, volgens de door de *Times* medegedeelde berichten, de terugtocht der Franschen zoude volbragt zijn] is een vrij ver verwijderd tijdstip, en 20,000 man is slechts een gering gedeelte van het binnengerukte leger.

„Wij moeten op nieuw bij de Fransche Regering aandringen op de noozake- lijkheid, om, zonder verwijl, hare eerste belofte te vervullen, en Europa van deszelfs argwaan en bezorgdheid te bevrijden. Indien het Fransche leger dechts één uur noodeloos in België blijft, na den aftogt van het Hollandsche eger, dan is dit eene trouwbreuk en eene reden tot achterdocht. Het is daarom eene der grootste inbreuken, die men zich bedenken kan, op het door Frankrijk zelf erkende beginsel der niet-tusschenkomst. Indien de Belgen hunne instellin- gen wijzigen, of hunnen Koning afzetten willen, (hetgene beide niet zee on- waarschijnlijk is,) dan hebben zij, naar de leer der barrikades, volkomen recht daartoe. En zouden dan in zulk een geval Fransche krijgsmannen de janitaren van een' gehaten Koning, of Fransche bajonetten de steunpilaren zijn van eene staatsregeling, die men verwerpt? Gesteld, dat Pruisen in het verleden jaar tusschen beide was gekomen, om de regten van den Koning der Nederlanden tegen het Brusselsche graauw te beschermen — wat zoude dan het Fransche ka- binet gedaan hebben, dat zoo zeer voor de niet-tusschenkomst ijverde? Wij herhalen het, geene enkele korporaal-wacht van het Fransche leger behoorde langer in België geduld te worden; en wij dringen daarop zoo sterk aan, niet omdat wij den heer *Perrier* of zijnen Koning van kwade trouw verdenken, maar omdat wij hun gezag over het Fransche leger mistrouwen, indien zij het nog langer op een vreemd grondgebied en blootgesteld laten aan den invloed eener partij, die den algemeenen vrede met leede oogen ziet, en die naar vergrooting van grondgebied haakt.

„Te dezen opzichte hebben wij een gerucht vernomen, dat, wel verre van ons gerust te stellen, onze bezorgdheid in tegendeel nog verhoogd heeft. Men zeg, dat het Fransche kabinet, België gaarne nog langer bezet willende houden, en zich echter van de verdenking van verkeerde bedoelingen wenshende te onthif- fen, aan Engeland voorgesteld zoude hebben, om eene Britsche bezetting in Antwerpen te leggen. In dat geval zoude Frankrijk door ons voorbeeld geregr- vaardigd worden, en onze dringende verzoeken tot ontruiming van België kunnen afwijzen, met ons onze eigene handelwijze te herinneren. Zulk een ontwerp kan, naar ons inzien, geen oogeblik in aanmerking komen, als de plaats ver- vangende eener dadelijke ontruiming van het Belgische grondgebied. Frankrijk zoekt nist, maar mist een voorwendsel, om dat uitstel te bemaantelen; wacht- ten wij ons derhalve, om onstaatkundig te handelen, en ons eene schending van beginselen te veroorloven, waarmede Frankrijk zijn voordeel zoude kunnen doen. Het eenige geval, waarin wij Antwerpen behoorden te bezetten, zoude dan bestaan, wanneer de Fransche krijgsmannen vijandelikheden begonnen te plegen, en wij dus eene krijgsmagt zouden moeten afzenden, niet om het voor- beeld van Frankrijk te volgen, maar om deszelfs oogmerken tegen te gaan. Zulk eene gelegenheid evenwel vertrouwen wij, dat voor altijd zal vermeden worden door vastheid aan onzen kant, en door in achtneming der goede trouw aan dien onzer naburen.”

Van waar het hier bedoelde gerucht der bezetting van Antwerpen ontstaan zij, blijkt niet; hetzelfde schijnt echter te Londen vrij wat geloof te vinden. Volgens de beursberigten in het *Times* werd er aan de Londensche beurs door velen niet meer aan getwijfeld, die zich vooral ook daarop beriepen, dat de Ramsgate bevel was gegeven is, om 1000 man krijgsvolk in te schepen. Anderen meenden, dat het inschepen dezer manschappen vooreerst geen ander doel had, dan om Frankrijk te doen zien, dat men op alles gevat en des noods bereid was, om zich te doen gelden.

— Omtrent het arresteren van den ontvreemder der juweelen van de Prinses van Oranje, behelst de *New-York-Advertiser* de volgende bijzonderheden: Nadat het kistje met kleinnoodjen door den Nederlandschen gezant als een gedeelte van den aan de Prinses ontvreemden eigendom, zijnde een bruidschat, door wijlen Keizer Alexander aan zijne zuster vereerd, was erkend geworden, keerde men terug, om den Italiaan zelven te vatten. Hij, hiervan de lucht krijsende, sprong uit een achterraam op het dak van een belendend gebouw en van daar in de takken van een' grooten boom, wiens lomder den man volkomen voor het oog verborg. Hij had echter eenen Franschman tot medeplichtige, die, ziende, dat niets van den buit te behouden was, en wanende de belooning van f50,000 te zullen be- komen, besloot zijnen makker te verraden. De Franschman verzocht dan den heer *Seely*, procureur van het Nederlandsche consulaat, om zich tegen den avond met geregtadienaars naar Brooklyn te begeven; daar gekomen, leidde de Fransch- man hen naar eene plaats, alwaar zij *Carrara* op den weg naar het strand aan- troffen, met voornemen, om zich in eene boot, welke hem daar zou wachten, te redden. Zijnen verrader bemerkende, keerde hij om en wilde vlugten, doch werd oogenblikkelijk nagezet en weldra ingehaald. De heer *Seely* was de eerste, die den bij het springen over eene drooge sloot struikelenden Italiaan vatte, doch hij ontving in de worsteling ook meenige kneuzing; de spoedig opkomende ge- regtsdienaars hielpen den dief binden en naar New-York terugvoeren. — Wij hebben, zegt de *courantier*, een' saffier gezien, welke tot de juweelen der Prinses behoort en voor den kostbaarsten in geheel Europa wordt gehouden.

Van den 3den. Gisteren heeft de heer *Pyryan*, in het Huis der Gemeenten, de minis- ters gevraagd, of de door de dagbladen medegedeelde protokollen, van den 6 tot den 23 Augustus, echt waren; — of Holland en België, of een van deze twee Sta- ten, tot de in het protokol van den 23 Augustus voorgeslagene wapenschoring waren toegetreden; — of het Fransche gouvernement de verzekering vernieuwd had, dat deszelfs troepen België zouden ontruimen; — en of op het nakomen dier verzekering zoude worden aangedrongen, bijaldien Holland tot de wapen- schoring zoude zijn toegetreden? — De kanselier van den exchequer, lord *Althorp*, heeft, bij afwezigheid van den minister van buitenlandsche zaken, te kennen gegeven, dat de bedoelde protokollen echt waren, doch gemeend, de overige vragen onbeantwoord te moeten laten.

— Omtrent het wegvoeren van de Portugesche oorlogs-vloot door het Fran- sche eskader, verzeeken de ministeriële bladen, dat de Fransche admiraal *Roussin*, alvorens de Taag te verlaten, heeft aangedrongen op het in vrijheid stellen van al de Portugesche staats-gevangenen, (welker aantal, naar men van goeder hand wil weten, niet minder dan 46,000 beloopt,) doch dat *D. Miguel* zulks geweigerd heeft, en dat daarop de Fransche admiraal heeft aangeboden, om 3 of 4 van de buitgemaakte oorlogs-vaartuigen aan Portugal terug te geven, bijaldien 3 à 400 staats-gevangenen in vrijheid gesteld werden. *D. Miguel* had echter ook dit voorstel van de hand gewezen.

— De kroonung van HH. Majesteiten zal den 8ten plaats hebben. Onze dag- bladen deelen een uitvoerig programma der daarbij in acht te nemens plegtigheden mede. Ofschoon dezelve op een' veel minder kostbaren voet dan vroeger zijn ingerigt, zullen de kosten daarvan toch bij de 50,000 p. st. beloopten.

P A R I J S den 29 Augustus.

[Uittreksel uit een' bijzonderen brief.] „Het berigt, dat de maarschalk *Macdo- nald* zijn ontslag heeft genomen als kanselier van het legioen van eer, wordt ondanks de tegenspraak van sommigen, bevestigd. De omstandigheid, dat de minister *Perrier* sedert eenigen tijd van Z. M. heeft verlangd en verkregen, dat de aangelegenheden van genoemde orde voortaan met hem, en wel met hem alleen, zullen worden behandeld, heeft wellicht het hare toegebracht tot het be- sluit van den maarschalk.

„Het ontwerp, nopens de Kamer der Pairs, vindt aan alle zijden hevigen tegenstand. Ware het bewind met de erfelijkheid voor den dag gekomen, dan zoude die tegenstand niet minder zijn geweest, en men zich vergeefs op de mee- ning van een' *Constant*, een' *Manuel* en andere liberalen hebben beroepen. Bij de Pairs heerscht geene geringe ontevredenheid; men verwacht, dat velen hun ontslag zullen inzenden. De lieden, die met het tegenwoordige bewind de moge- lijkheid vooronderstellen van eene bestendige orde van zaken in Frankrijk, mee- nen, dat, indien men den Koning het vermogen laat van eene onbepaalde benoe- ming, Z. M. zich in staat zal bevinden, om eene bruikbare Kamer van Pairs tot stand te brengen, en alzoo *Frankrijk te redden*, maar dat, bijaldien de Ge- deputeerden dit weigeren, de heer *Perrier* zich verwijdert, en dat alsdan elk een, die iets te verliezen heeft, zich naar een of ander land mag begeven, waar *cholera*, noch jacobinismus is doorgedrongen.

„Men begint hier hoe langer hoe meer te duchten, dat Warschau, van alle zijden besprongen, zich zal moeten overgeven, of het onderst boven zal worden gekeerd.”

Van den 31sten. In de bijeenkomst van de Gedeputeerden van heden heeft de minister van justitie eenige zeer gewichtige veranderingen voorgesteld, betreffende het thans bestaande wetboek van strafregt. Hem is voorgekomen, dat, indien het geheele zamenstel mogt worden omgesmolten, de invoering der verlangde ver- beteringen te lang zoude moeten worden uitgesteld, en dat het alzoo wenschelijk- ker was, om in het bestaande wetboek te veranderen datgene, 't welk daarvoor vatbaar werd gerekend. — De minister heeft alzoo voorgesteld, om aan de ge- zworenen op te dragen de magt, om niet alleen over de misdaden te oordelen, maar ook over de verzachtende omstandigheden; — om de doodstraf niet af te schaf- fen, maar derzelver roepassing aanmerkelijk in te korten; — om het afsnijpen van de hand en het brandmerk te doen vervallen; — om de deportatie te ver- vangen door eene gevangenis op eene bepaalde plaats; — om de openbare ten- toonstelling almede in te korten, en den regter de vrijheid te verleenen, dezelve in sommige gevallen niet toe te passen; — om de straf van den *carton* door burgerlijke onteering te vervangen; — om de valsche munsters te ruchtigen met de straf naast die des doods; — om alleen de doodstraf te stellen op een' aan- slag tegen het leven des Monarchs, wanneer er een begin van uitvoering zal hebben gehad, en om het niet ontdekken van dergelijk een' aanslag straffeloos te laten.

— De republikeinen zijn zeer verbolgen, dat Frankrijk in het 31ste protokol erkent, in naam der Mogendheden, en geenszins voor eigene rekening, België te hebben bezet.

— Maandag is een honderdtal personen, meestal gekwetsten van Julij, met een' onderofficier der nationale garde aan hun hoofd, naar het paleis van de Kamer der Gedeputeerden getrokken en tot op de binnenplaats doorgedrongen, waar zij den heer *Laffitte* hebben willen spreken en van hem rekenschap vragen der gelden, voor de ondersteuning van de gewonden in de gevechten van Julij bijeen verzameld. De heer *Laffitte* heeft aan dit verlangen voldaan en hen ge- rust gesteld, waarop zij uiteen zijn gegaan.

— Ter wederlegging van hetgene de Engelsche ministers dezer dagen in het Par- lament gezegd hebben, deelt een der dagbladen eene opgave mede, waaruit blijkt, dat vooreerst nog ongeveer 30,000 man in België zullen blijven. Sommi- gen beweren echter, dat eerlang alle Fransche troepen België zullen verlaten, en dat zulks ook vooral daarom zal geschieden, omdat anders het ministerie van Grey, in hetwelk men hier zoo veel belang stelt, zich moeilijk zou kunnen staande houden, en men zou moeten vreezen, dat de tegenpartij in Engeland weder in het bewind zou komen.

— De veroordeelde gewezen minister *de Peyronnet* heeft in de dagbladen op eene waardige wijze wederlegd een leugenberigt over den toestand van hem en zijne logenooten en over hunne levenswijze in hunne gevangenschap. De staats- gevangenis van Ham, waarin zij zich bevinden, is in een moerasig oord gele- gen; eene nauwe wandeling op een stuk van den wal is de eenige plaats, waar zij zich in de opene lucht bewegen kunnen, en hun voedsel is zoo uitgezocht, dat de heer *de Peyronnet* zijn maal al met een stuk brood heeft gedaan.

Van den 1 September. In den *National* leest men het volgende. „De armzalige nietigheid zijner staatkundige positie en de onmogelijkheid, om in weinige dagen eene genoegzame militaire magt op den been te brengen, ten einde de aanvallen des Konings der Nederlanden af te slaan, heeft den nieuwen souverein van België tot een' beslissenden stap doen besluiten. Onder de beschermvleugelen van ons kabinet heeft hij eene memorie naar Londen gezonden, waarin hij van de Con- ferentie, als arbiter *facto* zoo niet *jure* in de Belgische aangelegenheden, magtiging verzoekt, om een gedeelte onzer troepen te mogen behouden, tot dat zijn gezag iets meer zal gevestigd en de geschildpunten met Holland definitief zullen ver- effend zijn. Deze memorie, waarbij *Leopold* den verlaten staat blootlegt, waarin hij zich bevindt, en rezens klaagt over de weinige ondersteuning, welke hem tot nog toe door het Engelsche ministerie is verleend, is verleden Zondag naar Londen gebracht door den generaal *Baudrand*, adjudant van den hertog van Orleans. Ons ministerie hoopt tegen aanstaanden Vrijdag (morgen) antwoord te hebben; hetzelfde wacht dit met ongeduld.”

— Uit Madrid moet men te Bordeaux het berigt ontvangen hebben, dat het Engelsche gouvernement aan den heer *Zea Bermudez*, ten gevolge van verzoeken zijner regering, verklaard heeft, dat Groot-Brittanje, ten opzichte van den twist tusschen de prins van het huis van Braganza, hetzelfde gedrag zou houden, hetwelk met betrekking tot de Spaansche koloniën door Engeland is opgevolgd, namelijk dat het alle interventie, van welken kant en onder welk voorwendsel die kwam, zou te keer gaan. Frankrijk schijnt in dit opzigt met Engeland eenstemmig te denken.

— (*Partikuliere Correspondentie*.) Het ontwerp van wet omtrent het Pairschap, waarbij het erfregt vernietigd en de benoeming aan den Koning wordt overgela- ten, wordt hier als de belangrijkste zaak beschouwd, waarvan de toekomst van Europa afhangt.

Uit dit ontwerp is althans reeds voortgevloeid, dat de *Cormanin* eenen brief in het licht heeft gegeven, waarvan reeds 60,000 exemplaren naar de departementen verzonden zijn. In denzelven wordt het geheele charter aangevallen en wordt Frankrijk tot de eerste jaren der omwenteling terug gevoerd. Deze brief heeft het bijzonder eigendommelijke, dat hij klaar, duidelijk en verstaanbaar voor alle menschen geschreven is en stemt geheel in met den geest der triumferende partij. Deze brief verwekt hier veel sensatie en men begint reeds te gelooven, dat hij geheel Europa dreigt in deszelfs grondvesten te zullen schokken.

De Fransche en Belgische dagbladen handhaven weder met eene onbegrijpelijke zelfhoofdigheid hunne onderlinge verstandhouding. In weerwil der voorzigtig- heid, waarmede elke uitdrukking gekozen wordt, mag de waarheid geene plaats vinden.

Hoe zeer dat de Belgische revolutie-vrienden Fransche generaals komen bede- ten, dat een *Achilles Murat* als hoofdofficier in hun leger wordt geplaatst, dat een hertog van *Ursel*, een markies *de Trazegnies*, de hevigste aanklagers der Je- zuïten, tot senateurs worden verkoren, vragen zij wel, of door zulke daden de omwenteling geen geweld wordt aangedaan, doch laten er op volgen: „van bene omwenteling, die hen zoo gelukkig heeft gemaakt.”

Men schreeuwt hier weder allerhevigst, dat de Hollanders op nieuw den wa- penstilstand geschonden hebben en schijnt men geen ander doel te beoogen, dan hen in het oog van Europa te verlagen.

Men is hier van gevoelen, dat de Aziatische *cholera* alleen de oorzaak is, dat de Mogendheden zoo rustig blijven met hunne geduchte gewapende magt. Indien deze nieuwe geesel van het menschedom den Europeschen oorlog niet verhoedt, dan heeft zij de uitbarsting toch aanmerkelijk vertraagd.

B E L G I E.

B R U S S E L den 3 September.

De *Courier* meldt, dat hij eenen brief uit Parijs ontvangen heeft, waarbij hem verzekerd wordt, dat een der Fransche ministers, zijn artikel over het laatste protokol gelezen hebbende, het volgende had gezegd: „Zij zijn gek, die Bel- gen. Zij willen, dat wij om hunnenwil met gansch Europa oorlog maken, en voorwaarden van scheiding van Holland, geheel in hun voordeel en in strijd met hergene bepaald is, voorschrijven. Zij hebben niet weten te vechten, en moeten nu leeren, zich aan de besluiten der Conferentie te onderwerpen. Wij hebben met overleg der Conferentie het geschil der scheiding beslist en Koning *Willem* uitgenoodigd, om van zijne souvereiniteits-regten op België afstand te

doen; met verklaring, dat, in dit geval, die voorwaarden Holland door de vijf Mogendheden zouden gewaarborgd worden en onherroepelijk zouden zijn. Daar de Koning van Holland die voorstellen aangenomen heeft, zijn zij verbindend voor de vijf Mogendheden geworden; en, zij kunnen er zonder toestemming van Holland geen verandering in maken. Wijders kunnen België en deszelfs Koning door de vijf Mogendheden niet erkend worden, alvorens België is toegetreden tot de voorwaarden van scheiding, welke aan Holland gewaarborgd en onherroepelijk verklaard zijn.

De *Courier* geeft de volgende berichten van een geloofwaardig persoon, die onlangs in Holland is geweest. De armoede is uitermate groot te Amsterdam, en te Gouda kan men bijna de straten niet doorkomen; zoo wordt men door de bedelaars bestormd. Op 's Konings verjaardag heeft de regering van Rotterdam aan de R.-Katholijken, die weigerden te illumineren, lampions gezonden, om hunne huizen te verlichten. De logementhouders in Holland slaan bijna allen bankroet. De laatste expeditie in België heeft de armee 1700 man gekost. — De Belgen moeten in hunne treurige omstandigheden toch iets tot vertroosting hebben, al zijn het dan ook maar grove en laffe leuzens.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 6 September.

Bij een Koninklijk besluit, in dato den 27 April 1831, no. 93, is voor den tijd van vijf jaren verlengd het octrooi, hetwelk op den 20 April 1826 voor gelijken tijd was verleend aan den heer A. Scheerboom, te Amsterdam, op de uitvinding eener verbetering aan het vroeger gecontroleerd bekleedsel van biezen, dienende, om menschen, dieren en booten voor zinken te behoeden.

— Naar men verzekert, zal een gedeelte van het Vorstelijk gezin zich in de aanstaande week naar Amsterdam begeven.

— Men verneemt, dat, ten gevolge eener dezer dagen den plaatselijken besturen toegezondene circulaire, van wege het departement van binnenlandsche zaken, de manschappen van den eersten ban der schutterij, van de ligting van dit jaar, zoodra mogelijk en met den meesten spoed naar hunne verzamelaarsplaatsen zullen moeten worden opgezonden. Zoo zullen die van de distrikten van 's Hage, en Rotterdam naar het depot der 5de afdeling te Leiden, en die van de gemeenten, behoorende tot de distrikten Dordrecht en Gouda, naar het depot der 10de afdeling te Utrecht worden bestemd, ten einde aldaar al dadelijk in den wapenhandel te worden geoefend.

— Uit een bijzonderen brief van eenen in gevangenschap zijnden landgenoot in België blijkt, dat, tijdens den jongsten intogt en den voortgang der Hollandse troepen in dat land, de gevangenen aan de grootste gevaren waren blootgesteld, en het gemeen der vestingen Bergen, Doornik, Ath, enz., alwaar zij zich grotendeels bevinden, hen ieder oogenblik met mishandelingen bedreigde. Dezelve meldt tevens, dat zij, welke zich in Leuven bevonden, een dag vóór het gevecht, dat bij die stad plaats had, naar Namen zijn vervoerd geworden.

— Zr. Ms. oorlogsbrik *Sirene*, gekommandeerd door luitenant van der Hart, is, volgens brief van Curaçao van den 1 Juli, den 24 Juni, in een' zwaren orkaan, op het eiland Bonaire gestrand en weinige uren daarna verbrijzeld. De kommanderende en verdere officieren en equipage, uitgezonderd een matroos, zijn gered, welke allen zich nog op Bonaire bevonden, om de geborgene armering en tuigadje, en hetgene nog verder geborgen mogt worden, naar Curaçao op te zenden.

— Naar men verneemt, zullen de schatkist-biljetten voor grondlasten van percelen, aan denzelfden eigenaar toebehoorende, doch onder verschillende namen ten kofiere bekend, worden aangenomen, mits de belastingsschuldige den ontvanger, door een bewijs van het gemeente-bestuur, doe blijken, dat van den eigendoms-overgang, in het register bij de wet van 3 Frimaire, VIIde jaar voorgeschreven, aantekening is gedaan.

— Te Leeuwarden zijn eenige ingezetenen overeengekomen, om aan Z. M. een adres aan te bieden, waarin het oormoedig verzoek vervat is, om aan de natie te vergunnen, dat zij, even als zij voor van Speyk doet, ook voor den grooten Koningszoon, den Prins van Oranje, eene gedenkzuil oprigte.

— Het dagblad *le Lynx*, hetwelk der vorige orde van zaken in België is toegegaan, behelst eene vergelijking van hetgene dat land, vereenigd met Holland, was, en wat hetzelfde thans is. De slotsom daarvan is, dat België tot eenen jammerlijken staat van nietigheid is vervallen; dat handel, fabrieken en trafijken zijn te gronde gegaan en verloren; dat bloei en welvaart zijn verdwenen; dat de vrijheid, welke men verlangde, thans zoo onbepaald bestaat, dat de drukpersen worden vernield, de eerediensten telkens worden gestoord, enz.

— Te Luik hebben wederom, even als vroeger, eenige ongeregelde plaatsen gehad, welke daardoor veroorzaakt zijn geworden, dat een groot aantal kinderen, op de straat, elkander met steenen bevocht. Niet minder, dan 37 kinderen zijn daerwege voor het gerecht geroepen.

— In het Parijsche dagblad *le National* vindt men eenen brief uit Brussel, waarin het volgende voorkomt:

„De Belgische regering heeft van de Fransche vijf generaals gevraagd. Aan den maarschalk *Soul* is het volkomen vrijgelaten, om zoodanige officieren, welke het hem goeddunkt, daarvoor uit te kiezen. Aan eenen daarvan zal het opperbevel over het Belgische leger worden toevertrouwd, en voorts wordt er gevraagd een generaal van den algemeenen staf, een artillerie-generaal, een voor de ruitery en twee infanterie-generaals. Het besluit is eerst kort geleden genomen, en men weet dus ook nog niet, op wien de maarschalk *Soul* het oog heeft laten vallen.

„De heer *Achilles Murat* heeft om den rang van kolonel bij het Belgische leger verzocht. Onze Regering heeft aan de Fransche gevraagd, of deze laatste ook met weêrzin eenen neef van *Napoleon* en zoon van den gewezen Koning van Napels in onze gelederen zou zien dienen. Het antwoord daarop wordt nog ingewacht.

— In het *Journal des Flandres* vindt men het volgende bericht uit Gent van den 30 Augustus:

„In onze stad heeft thans een dier tooneelen van ongodsdienstigheid plaats gehad, waardoor de R.-Katholijken in Frankrijk zoo dikwijls bedroefd worden, en die bewijzen, tot welk eenen trap van goddeloosheid een groot deel der ingezetenen aldaar gezonken is. Hier, waar men aan dergelijke tooneelen niet gewoon is, is het aan de daders slecht gekomen. Reeds eergisteren namelijk hadden eenige jonge lieden de prediking in de St. Pieterskerk trachten te storen; maar zij werden tot zwijgen gedwongen, en de kerk uitgezet. Gisteren heeft de kwaadwilligheid hare heiligheschendende pogingen vernieuwd. Een ellendeling waagde het met luider stem lasteringen tegen de Heilige Maagd uit te braken; doch hij werd dadelijk door eenige vrome lieden gevat, en uit de kerk geworpen. Terstond daarna kwam het volk toeschieten, hetwelk, in zijne verontwaardiging over het bespotten van zijn geloof, den schuldige op allerlei wijze mishandelde, en hem wellicht doodgeslagen zoude hebben, indien een politie-beambte niet tusschen beiden getreden was en hem in eene naburige herberg had doen brengen. Daar men evenwel nog altijd voor de woede des volks beducht was, heeft men de voorzigtigheid gehad, hem in de St. Pieters-kazerne te doen opsluiten, alwaar hij eene regterlijke vervolging tegen hem moet afwachten.

's HERTOGENBOSCH den 4 September.

De 14de afdeling infanterie, nog ruim 700 man sterk, heeft, op haren rogt van Maastricht herwaarts, noch Fransche noch Belgische troepen ontmoet. Zoo veel de officieren hebben kunnen vernemen, was de achterhoede der Franschen te Tislemont. De genoemde afdeling vertrekt deels naar Gouda, deels naar Gorinchem.

Maandag wacht men hier de beide Prinsen, welke, zoo men zich vleit, eene danspartij, door de sociëteit het *casino* te geven, met hunne tegenwoordigheid zullen vereeren.

Gisteren zijn verscheidene jagers, behoorende tot het korps Leidsche studenten, met bepaald verlof, van 8 tot 14 dagen, van Eindhoven vertrokken.

In den loop van dezen dag wacht men het 3de bataljon, 4de afdeling schutterij Zuid-Holland, om vooreerst alhier in garnizoen te blijven.

Van den 5den. Het luiden der klokken en het uitsteken van vlaggen verkondigen de aanstaande komst van den Nederlandschen Vorst en Veldheer. Zijn dappere wapenbroeder, hertog *Bernhard van Saksen-Weimar*, is reeds aangekomen, om in de vreugde van den dag te deelen.

Van stadswegen zijn drie erebogen geplaatst, en vele huizen zijn met groen versierd.

Van den 5den. Heden namiddag ruim twee uren hebben Hunne Koninkl. Hoogheden de Prins van Oranje en Prins Frederik hunne intrede in deze stad gedaan, en zijn met ongeveinsde blijken van liefde en toejuiching ontvangen. Verscheiden erebogen zijn opgericht op den weg, dien de beide Vorsten passeren moesten; die op de markt bij het stadhuis blinkt bovenal in fraaiheid en sierlijkheid uit. Hunne Koninklijke Hoogheden zijn aan het hotel van het gouvernement afgestapt en hebben dadelijk zich van daar te voet begeven naar het ziekenhuis en de zogenoemde bisschops-kazerne (mede voor zieken en gewonden ingerigt), om de gekwetsten te bezoeken. Hunne Koninklijke Hoogheden hebben in beide lokalen

ruim twee uren vertoefd, en zich met de gekwetste en zieke militairen op het minzaamst onderhouden. De bisschops-kazerne was eigenaardig versierd; op het balkon van het gebouw stonden de geweren der gekwetsten gekoppeld in den vorm eener trophee, waarboven vaderlandsche vlaggen wapperden. Na het bezoek in de ziekenhuizen begaven Hunne Koninkl. Hoogheden zich weder naar het gouvernementsgebouw, waar Hoogstdezelve aan alle burgerlijke en militaire autoriteiten audientie verleenden. De Prinsen hebben op het gouvernement gedineerd, zijn daarna de stad rondgegaan en hebben zich vervolgens naar het casino begeven, waar een aanzienlijk gezelschap zich bevond en waarvan de zaal op het prachtigst versierd en verlicht was.

De stad is allerfraaiest versierd; ieder heeft naar rang en vermogen zijn uiterste best gedaan, om den binnenden Erfgenaam der kroon en zijnen doorluchtigen broeder naar waarde te ontvangen. Heden avond heeft er eene algemeene illuminatie plaats, door rijkdom en verscheidenheid zoo uitstekend, dat het moeilijk zou vallen eene beschrijving er van te geven; het schoonste weder begunstigt haar, en is alzoo deze heugelijke dag met de meeste vrolijkheid en in goede orde ten einde geloopt.

Naar men verneemt, zullen morgen de beide Prinsen weder van hier vertrekken. Hunne Koninklijke Hoogheden zijn door Zijne Hoogheid den hertog van Saksen-Weimar vergezeld.

— De eerste kompaniën van het verwacht wordende bataljon schutterij Zuid-Holland zijn gisteren avond aangekomen.

HAARLEM den 5 September.

De Fransche armee, welke zich sedert den 9 Augustus in België bevindt, trekt, sedert den 2sten, naar hare nieuwe positiën, en deels naar Frankrijk terug. Vooreerst blijven de twee divisiën infanterie *Barrois* en *Tesle*, elk van vier regementen, vereenigd, en zal, zoo gezegd wordt, de eerste in de nabijheid van Namen, — de tweede niet verre van Enghien, onder daartoe ingerigte hutten of ligte barakken, gaan kamperen. De beide andere divisiën infanterie keeren intusschen niet geheel en al naar Frankrijk terug. Die van den generaal *Hulot* levert een regement voor de bezetting van Doornik en Ath, en die van den generaal *Sebastiani* twee regementen voor het bezetten van Mons en Namen. Van de drie divisiën ruitery keert slecht eene, bestaande uit vier regementen, naar Frankrijk terug. De in België verblijvende Franschen zullen alzoo ruim 30.000 man belooopen, doch kunnen altijd binnen de twee of drie etmalen weder door de terug gekeerde manschap worden versterkt.

Van de Fransche zijde wordt aangekondigd, dat vorst *Leopold* thans zeer ernstig bij de Conferentie te Londen aanhoudt op het verlof, om vooreerst een korps Fransche troepen van 15.000 man in België te mogen behouden.

UTRECHT den 6 September.

In België houdt men zich weder bezig met het benoemen van senateurs, afgevaardigden, generaals, consuls, enz.; de Belgen beminnen de verandering, en daarenboven doen al deze nieuwe benoemingen en veranderingen hun verlies te Hasselt en Leuven eenigzins vergeten. Het geldgebrek herinnert hen dikwijls aan hunne roemrijke revolutie en aan hunne liberteit. De opbrengst van de gedwongene geldleening is reeds verdwenen; gedeeltelijk wordt dezelve niet betaald, gedeeltelijk met geweld afgevorderd. Om zich te redden, zal men knappe financiers naar Parijs zenden, om eene geldleening tot stand te brengen. Het is echter te voorzien, dat de Franschen niet zoo scheutig met hunne hulp in geld, als met hunne hulp in soldaten zullen zijn.

— De 32, 33 en 34ste protokollen worden door de Engelsche dagbladen medegedeeld, doch zijn reeds bekend en dus van geen belang. De laatste nopens den stilstand van wapenen voor 6 weken zoude — zoo men zegt — door Z. M. den Koning zijn aangenomen, doch door de Belgen vooreerst nog niet; edoch zij zullen moeten besluiten met de aanneming van alle protokollen te gelijk.

— In het *Rotterdamsche Nieuwsblad* leest men het volgende spitschrift nopens den beruchten *Daine*:

„*Daine* is druk bezig zijne memorie van verantwoording op te stellen: onder andere bijzonderheden meldt hij, dat de schrik voor het vuur der Hollanders zijne soldaten geenszins vlugten deed; maar dat hem, juist toen hij zijn leger tot den aanval zou voorgeaan, een valsche wissel vertoond werd, waarvan het gezigt hem zoodanig deed duizelen, dat hem het kommando voorwaarts deed stikken; de soldaten hierdoor onthust, maakten regts om keert en sloegen op de vlugt.”

BREDA den 6 September.

In ons nummer van den 31 Augustus jl. (zegt onze *Stads-Courant*) hebbe wij omtrent het in veiligheid brengen van, en de verdere hulpverlening aan de heeren *Gallières*, na het ontvangen hunner wonden, nadere mededeeling gedaan, genomen uit eenen van goederhand bij ons ontvangen brief. Daar het evenwel pligtmagtig is eere te geven hem, die dezelve het meeste toekomt, voeren wij hier, om reden vooral, opdat het vroeger daaromtrent gezegde tot geene verkeerde beoordeeling zou aanleiding geven, nog eenige nadere bijzonderheden aan, welke, uit de daaromtrent gedane rapporten getrokken zijnde, het zeker bewijs geven, dat de kurassiers zelve de zorg voor hunne gekwetste chefs in de eerste plaats op zich genomen hebben.

Het waren twee kurassiers, een wachmeester en een korporaal, die den Luitenant-Adjutant *Gallières* van voor het front tot achter een huis in veiligheid wogdroegen; daar sneden zij dadelijk de laars van des lijdens heen en verbonden hetzelfde zoo goed mogelijk. Terstond daarop verwijderde zich de wachmeester, om eenen officier van gezondheid benevens een' wagen ter vervoering op te spooren, terwijl midderwijl de flanker der 17de afd. *Keller* den heer *Gallières* zijnen bijstand verleende en met den korporaal hem naar de ambulance droeg.

De kolonel *Gallières*, buitengewoon zwaar van lichaam zijnde, werd met de meeste zorg door drie kurassiers, waarvan twee wachmeesters waren, bijgestaan door een' luitenant, drie of vier schutters en een' sappeur, dwars over eenige geweren gelegd en zoo op eene kar gebragt, die den kolonel naar de ambulance voerde.

Beide officieren bevinden zich thans nog te Thienen, en zoo wij vernemen, genieten zij daar eene behoorlijke behandeling en verkeer in zulk een' redelijken welstand, dat men zich vleijen mag, hen weldra weder op vaderlandschen bodem en in vrijheid tevens terug te zien.

— Overeenkomstig een in Rusland plaats hebbend gebruik, volgens hetwelk de vrouwelijke leden der Keizerlijke familie, na eenen veldslag, eenige gekwetsten onder hare eigene zorg nemen, heeft H. K. K. H. de Prinses van Oranje dit menschlievend gebruik op onzen bodem willen overplanten en daartoe voor eigene rekening, in de Hekkelaan te 's Gravenhage, een klein hospitaal doen inrigten, met een bijzonder kamertje voor H. K. K. H., om dagelijks, des goedvindende, alles in persoon te bezigtigen. Eerstdaags worden de gekwetsten, aan wien dit voorrecht zal te beurt vallen, in de residentie verwacht.

GRONINGEN den 8 September.

De dag van gisteren was bestemd tot het uitreiken van een Vaandel voor de uitgetrokkene Schutters dezer Gemeente, hetwelk tot dat einde was vervaardigd door eenige Groningsche Burgerdochteren, die, volgens het getuigenis van allen, welke dit Vaandel gezien hebben, lofwaardig deze taak volbragt hebben, daar het, zoowel wegens de bewerking als de smaakvolle decoratiën, als een meesterstuk te beschouwen is. De plechtige uitreiking vond plaats op de Groote Markt, alwaar zich 'er vier uren het Bataljon Dienstdoende Schutterij de Ban geschaard had, ten einde, namens hunne Wapenbroeders van den eersten Ban, dit Vaandel te ontvangen; terwijl duizenden nieuwsgierigen opgekomen waren, om hiervan getuigen te zijn; ook hadden bijna alle Heeren Militaire Officiëren, hier ter stede aanwezig, zich bij de Schutterij geschaard, ten einde meer luister aan deze plechtigheid bij te zetten. Nadat alles behoorlijk geregeld was, kwam de Jufferenschaar uit het Stadhuis en schaarde zich voor het front van de Schutterij, onder het spelen van het carillon; terwijl bij het ontrollen des Vaandels een luid en algemeen gejuich aangeheven werd; waarna door eene der Juffers met eene gepaste aanspraak, in naam van allen, het Vaandel werd overgereikt aan den Heer Kapitein A. Zeper, Kommandant der Dienstdoende Schutterij de Ban, welke in treffende bewoordingen zijnen dank betuigde, namens het afwezige Bataljon Schutterij, voor het eervol geschenk, aan hetzelfde bij dezen gedaan, daarbij tevens de beste wenschen voor Vaderland en Koning uitende, hetwelk met geestdrift door een luid gejuich werd beantwoord, het Vaandel inmiddels overhandigende aan den tot het dragen van hetzelfde, voor dezen dag benoemden onder-adjutant. Het Vaandel behoorlijk het front gepasseerd en gesalueerd zijnde, deed de Kapitein Kommandant het Bataljon voor de Juffers en Militaire Officiëren defileren, terwijl alles van tijd tot tijd werd afgewisseld door de fraaie muziek van het korps Muzikanten der Schutterij en het spelen van het carillon, wordende daarop het Vaandel met de behoorlijke eerbewijzingen weggebragt. Nadat de deelhebbende Burgerdochteren zich weder op het Stadhuis begeven hadden, begaf zich de Heer Kolonel, den ridder *Busch*, juist hier met verlof aanwezig, in haar midden, en bedankte dezelve regt harte-

hij voor dit eijzel geschenk, zullende hetzelfde eerlang uit handen van de Kommissie, tot de overbrenging te benoemen, ontvangen. Op deze wijze ligt de plegtigheid ten einde, terwijl op ieders gelaat hartelijke vreugde en warme deelneming in dit Vaderlandsch feest te lezen waren, en ieder bezielde was met de beste wenschen voor Vaderland en Koning.

TROUW AAN HET VAANDEL.

uitgereikt door eenige Groninger Juffers, ten behoeve van den eersten Ban Schutterij, op den 7 September 1831.

Eer zal het logge walvischdier
Gevlerkt door 't luchtruim zweven,
En zich, langs 't onbelemmerd pad,
Naar hooger zee begeven.

Eer wordt de kei een ed'le steen,
Of diamant van waarde,
Die overal geroemd zal zijn
Als 't kostbaarst van heel de aarde.

Eer laat zich 't duin aan Hollands strand
Als 't taaije ijzer smeden,
Of wel, voor uitgebreider nut,
Tot smaaklijk voedsel kneden.

Eer zal de dom van Utrecht zich
In d'Oceaan gaan wasschen
Om 't overoude grijze mos
Van top en trans te plassen.

Eer wordt de kleine glinsterworm
Een berg van vuur en lava,
Die uitbarst, over zeeën heen,
Van IJsland tot aan Java.

Eer maakt de kikvorsch 't Belgisch rijk
Tot een' der grootste staten,
Eer dat door Gruno's Burgerschaar
Dit Vaandel wordt verlaten.

Gron. d. 7 Sept. 1831.

P. J. B.

In den *Atlas of de Amsterdamsche Zondagskronijk*, van den 4 dezer, vindt men een plan voorgesteld ter oprigting eener Vrouwelijke Maatschappij, ten doel hebbende, de invoering eener *Nationale Kleederdracht* te bevorderen. Vele regtgeaarde en Vaderlandslievende Nederlandsche vrouwen en meisjes zullen de invoering eener eigene, van Franschen wansmaak en grilligheid geheel onafhankelijke kleeding, als eene zeer wenschelijke zaak beschouwen; en men mag gelooven, dat alleen kiesche zedigheid, welke zich niet gaarne openlijk op den voorgrond plaatst, en telkens de vraag opwerpt: Wie zal de eerste zijn? — onze vrouwen en meisjes terughoudt, om daartoe werkelijk iets te ondernemen. De heer ***** Lid van het Provinciaal Utrechtsch Genootschap, en van de Maatschappij van Nederlandsche Letterkunde te Leiden, heeft, te regt begrijpende, dat die zedige schroomvalligheid geëerbiedigd moest worden, besloten dezelve te hulp te komen. Zijn voorstel komt hoofdzakelijk hier op neder.

Eene Amsterdamsche vrouw of jonkvrouw, bij voorkeur uit den aanzienlijken en ruim gegoeden stand, welke wenschen mogt tot dit Nationale doel mede te werken, zal binnen de acht dagen aan de Gebroeders *Diederichs*, uitgevers van gemeld weekblad, een briefje inzenden, bevattende niets anders, dan naam, toebaam en woonplaats, en voorzien met een onderscheidend lak en zegel. Zoodra er zeven zulke briefjes zullen zijn ingekomen, stelt de heer ***** zich voor die te openen, en aan de geëerde inzenders daarvan kennis te geven, ten einde deze zich dan verder zouden kunnen vereenigen en verstaan. Zoo tegen alle verwachting er geene zeven briefjes mogten inkomen, zal de heer ***** zulks eveneens berichten, en verbindt hij zich in allen gevallen tot de strikste geheimhouding, daarop zijn Nederlandsch woord van eer gevende. De zeven eerst zich meldende vrouwen zullen het Hoofdbestuur der Maatschappij kunnen uitmaken, en de zeven daaraan volgende gevoeglijk de Amsterdamsche afdeling kunnen vormen. De Maatschappij zal in elk der zeven Noord-Nederlandsche Gewesten eene hulp-afdeling trachten op te rigten, en maandelijks of om de twee maanden een werkje uitgeven, nu en dan ook met plaats voorzien. Tegen genot van dit maandschrift betaalt ieder lid eene matige geldelijke bijdrage, waarvan de eene helft tot goedmaking der onkosten van het uitgeven van hetzelfde en het in plaat brengen der mode-teekeningen besteed zal worden. De andere helft der bijdragen zou kunnen strekken tot aanmoedigende belooningen van zulke mode- en kleedermakers of maaksters, als der Maatschappij meest behulpzaam zullen zijn in haar doel, en welke modellen en teekeningen zullen willen vervaardigen.

Dit plan, hetwelk dus zeer uitvoerlijk voorkomt, en eene zoo kostelijke strekking heeft, verdient toelichting, maar vooral uitvoering en navolging. Dat de hoofdstad in dezen het voorbeeld geeft, is billijk en goed. Doch de provinciën behoeven naar de geheele verwezenlijking van het goede plan geenszins te wachten, maar zullen, indien zij met de hoofdstad in dezen wedijveren, hetzelfde des te eerder tot vervulling brengen, ja het tegen alle mislukking waarborgen.

Mogt zich dan ook in Groningen iemand opdoen, geschikt en geneegen, om op gelijke kiesche wijze zijne vrouwelijke stadgenooten te hulp te komen, welke anders al te ligt door schroomvallige vrees terug gehouden zouden worden, om tot zulk eene prijselijke Vaderlandsch gezuinde onderneming den eersten stap te doen! Mogten de Groninger vrouwen en jonkvrouwen gereed zijn, zich met het op te rigten hoofdbestuur te verbinden, vóór zij door de Amsterdamsche vrouwen daartoe zullen worden opgeroepen! Het spreekt van zelf, dat ook hier strikte geheimhouding moet in acht genomen worden.

LIJST VAN NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SONDE GERASSEERD ZIJN.

Den 28 Aug. H. G. Lever, Catharina, van Petersburg naar Amsterdam.
« 29 « J. K. de Jonge, Engeline, van Amsterdam naar Petersburg.
« « H. W. Drent, het goed Besluit, van Rotterdam naar Petersburg.
ELSENEUR den 30 Augustus 1831.

Vervolg van de giften; welke uit deze Provincie aan het Vaderland zijn gedaan: (zie omme vorigen)

Van eenige ingezetenen der gemeente Winschoten 8½ Ned. fl. pluksel en wadden, ten dienste van de gekwetsten.

GEBOORTE-, HUWELIJS- EN STERFBERIGTEN.

t. Heden verloor van eenen ZOON ALIDA HESSELINK, geliefde Echtgenote van

Härlingen J. KUIPER VAN SCHOUWENBURG.

den 4 September 1831.

Heden avond beviel van eenen DOCHTER KATHARINA ELIZABETH SCHOLTERS, geliefde Echtgenote van

Groningen J. DOORNBOS, Sz.,

den 5 September 1831. Lakenkooper.

Bij Groningen den 5 September 1831. Heden beviel van eenen ZOON B. M. MEIJERMAN, Echtgenote van

D. VAN HOUTEN.

Heden zijn getrouwd:

Op den Huijze Fraajlemaborg, Jonkheer W. H. HORA SICCAMA.

te Slochteren, Vrouwe H. L. C. DE SANDRA VELDTMAN

den 5 September 1831. VAN SLOCHTEREN.

Douaniere Jonkheer J. HORA SICCAMA

VAN SLOCHTEREN.

Ten voorzale der Gewetsten in den jongsten tijd, is bij J. F. THIEME te Nijmegen, uitgegeven: J. MUNTENDAM, de dankende en bijdende Koning, voorgesteld door mijne Gemeente op den 24 Augustus 1831, naar aanleiding van Psalm 21, vers 2 en 14, en voor 25 Centen verkrijgbaar te Groningen: bij van BOE

KEREN, OOMKENS, ROMELING en SCHIERBEEK. — Franeker, JPMMA. — Harlingen, de RUITER. — IJdegraven, HESSEL. — Koezpriden, VAN DER SCHEER. — Meppel, VIE EKEN. — Pechel, MEKEL. — Sneek, HOLT-KAMP. — Steenwijk, SPANJAARD en verder alom.

Al degenen, welke schuldig zijn aan of te pretenderen hebben, van wijlen JAN EVERTS BUINING, in leven Landbouwer te Leegkerk, worden verzocht, binnen veertien dagen daarvan betaling of opgave te doen aan den Notaris F. J. ABRESCH, te Zuidhorn.

Ten overstaan van Mr. W. J. QUINTUS, Notaris te Groningen, alsmede van het VREDEGEREGT dier Stad, zal, op *Vrijdag*, den 9 September 1831, des avonds te 7 uren, ten huize van den Kastelein J. EEKHOF, Tz., aan de Groote Markt aldaar, publiek worden verkocht: Eene BEHUIZING en een groote TUIN, geteekend Q no. 77, rood H no. 89, staande en gelegen buiten de Oostpoort, op den hoek van de Cuba-steeg, laatst door wijlen GERHARDUS GREVEN bewoond. Om dadelijk te aanvaarden.

Ten overstaan van Mr. WILLEM JAN QUINTUS, openbaar Notaris, residerende te Groningen, zal, op *Maandag*, den 26 September 1831, des avonds te 7 uren, ten huize van de Erven BRUINS, in den *Toelust*, te Groningen, publiek aan den meestbiedende worden Verkocht:

Eene net doormimmerde MEESTER BEHUIZING met eenen WOONKELDER er onder, staande aan de Zuidzijde van de Vischmarkt, tusschen de Pelster- en Harderinge-straten, te Groningen, op vrij eigen grond, letter W no. 7 en roode letter F no. 90, laatst door nu wijlen den Heer Mr. R. GOCKINGA in eigendom bewoond.

Om op den 1 November 1831 te aanvaarden; — zullende echter de Koopschat eerst op den 1 Mei 1832 behoeven te worden betaald.

Gemelde Behuizing kan op den 24 en 26 September 1831, telkens des middags van 2 tot 5 uren, worden bezigtigd, en de Blijken van Eigendom, mitsgaders de Verkoop-Conditiën zullen 3 dagen bevorens ten Kantore van den Notaris, en laatsig gemelde mede ten Huize van Verkoop, ter lezing liggen.

Ten gevolge Akte, op heden daarvan door de gezamenlijke GYNTIERSSEERDEN, ten overstaan van den Notaris Mr. G. J. KEISER en Getuigen, gepasseerd, brengt de ondergeteekende hiermede ter algemeene kennis, dat het KANTOOR en de HANDELSZAKEN, door wijlen zijnen Vader, EBERHARD CHRISTIAAN HUND, onder de Firma HUND & Co. gedreven, voortaan door den ondergeteekende, op denzelfden voet en onder diezelfde Firma, zal worden waargenomen en voortgezet; en dat daarbij aan hem bij uitsluiting de handteekening dier Firma is opgedragen.

Groningen

CHRISTIAAN FREDERIK HUND.

den 1 September 1831.

Aanstaanden MAANDAG, den 12

September 1831, des morgens te 10 uren te beginnen, gedenkt de Firma BOS & COMP., ter Instantie van de Erven van wijlen CATHARINA WILKENS, Wedw. J. J. VAN DER WAZ, voor het Sterfhuys aan het Diep bij Oosterpoort, boog, aan de meestbiedenden te Verkoopen: de nagelaten geheele INBOEDEEL, bestaande in KABINET, KLOK, TAFELS, STOELN, KOPER en TIN, PORSELEIN, LINNEN en BEDDEGOED, VROUWEN LIFSTOEBEHOOREN, ENZ.; voorts onderscheidene GOUDEN en ZILVEREN VOORWERPEN, waaronder twee GOUDEN OORHJERS en meer andere GOEDEREN. Alles te bezien Morgen (*Zaterdag*) namiddag van 2 tot 4, van 5 tot 6 en ten derde den dag van Verkoop op den dag van Verkoop, des morgens van 11 tot 12 uren.

Groote Verkoop van ROERENDE GOEDEREN.

L. VEENHOVEN, HZ., Griffier van het Vredegeregt Kantoor *Hogezand*, zal, namens zijne PRINCIPALEN, op *Dingsdag*, den 20 September 1831, en volgendende dagen, telkens des namiddags precies te een uur, te *Kroeswilde*, ten Huize door wijlen den Kerkvoogd HARM JANS KLAASSENS bewoond geweest, publiek Verkoopen: alle door gemelden overleden nagelaten ROERENDE GOEDEREN, bestaande in 4 beste PAARDEN, 7 vette KOELEN, 12 MELKKOELEN, 15 TWENTER- en ENTERVAARSEN, 9 KALVEREN, 1 oude en 4 jonge VARKENS, 4 SCHAPEN en 4 LAMMEREN, 1 CHAIS, 1 BOERENWAGENS, WIPKARREN, FLEUGEN, WAAIJERS, EGGEN, 1 groote KERN met lieren Bestig, MELKTJENEN, VATEN, Koperen en Houten EMMERS en alle andere BOEREN- en MELKGEREEDSCHAPPEN, onderscheidene Blokken best gewonnen HOUT, eene groote STEENTEGEL en een Kamp AARDAPPELS; voorts 2 EIKEN KABINETTEN, 1 TULETTROM, onderscheidene BEDDEN, KUSSENS, DEKENS, LAKENS en stukken LINNEN, KLOKKEN, SPIEGELS, TAFELS, STOELN, KOPER, TIN, PORSELEIN, AARDEWERK, een Mans LIFSTOEBEHOOREN en hergeen alsvol meerder zal worden gepresenteerd. — Zullende den eersten dag de Levensde Have worden Verkocht.

UIT DE HAND TE KOOP, om op 10 November aanstaande te aanvaarden:

Eene kapitale HEEREN BEHUIZING, gemerkt letter K no. 28, met eenen grooten TUIN, KOETSHUIS en STALLING er achter, staande en gelegen Oostzijde in de Oude Boteringe-straat, te Groningen, op eigen grond;

Eene net doormimmerde BEHUIZING, naast de even gemelde, gemerkt letter K no. 29, mede op eigen grond.

Kunnende echter de eerst gemelde Behuizing met den Tuin ook worden gehuurd, om op 1 November even gemeld, of eerder te aanvaarden.

Alles toebehoorende aan den Heer Professor W. VROLIK; hieromtrent kan men informatie bekomen bij den Notaris Mr. H. TRIP, te Groningen.

Daar mijne Echtgenote ALAGONDA CRISTINA AHLBURG, woonachtig te *Papervold*, sedert den 23 Augustus, h. haer Huisgezin en Kinderen — waaronder haar onrecht kind, hetwelk zij ruim zeven jaren verborgen had — verlaten heeft, met de intentie, om niet weer terug te komen, zoo wordt, een ieder gewaarschuwd, aan deze Jufvrouw, ondanks haar vriendelijk voorkomen, geene Goederen in haar Vak als Winkelierster en Linnenaaijer, op mijnen naam te creëren, of aan te vertrouwen, tot voorkoming van schadelijke gevolgen.

W. F. A. ROEMELÉ,

Kunstknipper, te *Papervold*.

TE HUUR tegen aanstaanden November: eene royale BOVENWONING met vrijen Opgang, bevattende drie Kamers, Keuken met Regenwater en twee Zolders, kunnende hierbij ook een KELLER gehuurd worden tot berging van Provisie. Adres bij den Apotheker F. J. HOITSEMA, in de Heere-straat.

Bij L. B. BRONGERS, te *Veenland*, zijn nog te bekomen: beste Gedroogde CICHOREI-WORTELS, tot civiele prijzen.

153ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der Vijfde Klasse.

Vijfde Lotingste Lijst. No. 16217, 15320, 14644; ieder een prijs van f 1000.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 2 tot en met den 8 September zijn alhier geboren 4 zoons en 7 dochters; gehuwd 2 paren; overleden 3 ouden en 10 jongen.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, op de Beurs te Amsterdam, den 7 September.

Werkelijke Schuld	2½ pc. 37½ 4 37½	gebv.	Wooner-Oblig. Metal. 5	pc. 77½ 4 77½	gebv.
Urgestelde dito	2½ pc. 37½ 4 37½	25½	ditto dito te Londen 5	—	77½
Kansbiljetten	f 13½ 2 14	25½	ditto dito	2½	—
Stellen van Kansbiljetten	f	—	Wooner Bank-Actien	f	—
Amortisatie Syndik.	4½ pc. 59½ 4 60	59½	Aandelen bij Rotchild	f	—
ditto	3½ pc. 48½ 4 49½	49½	ditto dito 2de Neg. 4	pe.	—
Oorlogslasten	5 pc. 74 4 75½	74½	ditto Rusland 5	pe.	86½ 4 87½
Schatbiljetten	6 pc. 85½ 4 87	85½	ditto A. 1828 en 1829 5	—	87½ 4 87½
Anticipatie-biljetten	6 pc.	—	Rusland op 1 Grooth. 5	—	84½ 4 85
Negotiatie 42 m.	6 pc.	82½	ditto Cort. ditto 5	—	84½ 4 85
Reversalen Neg. 42 m.	6 pc.	—	ditto dito te Hamburg 5	—	—
Domest. Leentouten	2½ pc.	—	ditto dito te Londen 5	—	—
Handel-Maatschappij 4½	—	—	Aandelen Pilon	f	—
Tiers Cons. op 21 Aug. 3	—	59½ 4 59½	Oblig. Den. te Lond. 5	pc.	—
Gecons. Annuït op A. 3	—	82½ 4 82½	Griek. Oblig. te Lond. 5	—	—
Napels, nklar gedom. 5	—	65½ 4 66	ditto dito 2de 5	—	—
Perpet. Spanje, Amst. 5	—	43 4 43½	Coblenz Oblig. 1 Neg. 6	—	—
ditto dito, Parijs 5	—	27½ 4 27½	ditto	—	—
Obl. d. te P. en L. 5	—	47½ 4 48	Mexico	—	—
Unijon. Oblig. 5	—	57½ 4 57½	ditto	—	—
Oblig. Wapenbank 5	—	—	Brazilië	—	—
Cert. van orig. Woon.	—	—	Péru	—	—
Sta. Bos. Obl. 2	—	—			

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringe-straat. (Met autorisatie.)